

Sammendrag

Denne oppgaven er et antropologisk studie av infrastrukturprosjektet Hordfast, og er basert på et 6 måneders etnografisk feltarbeid utført våren 2022. Dette feltarbeidet var hovedsakelig utført i Tysnes kommune, hvor jeg utførte deltakende observasjon og intervju. I tillegg har jeg blant annet deltatt på to veikonferanser og en demonstrasjon, samt utført intervju med personer i Bergen og Bjørnafjorden. Gjennom oppgaven undersøker jeg hvordan vi kan forstå infrastruktur som betydnings- og påvirkningsfulle utover teknisk funksjon. For veier former ikke bare hvor og hvordan vi beveger oss. Det planlagte infrastrukturprosjektet Hordfast har allerede hatt stor påvirkning på sosialt liv og individuelle personer. Jeg viser hvordan personer både forholder seg til- og blir påvirket av infrastruktur gjennom forestillinger, venting og deltakelse.

Gjennom oppgaven viser jeg hvordan fremtidsforestillinger og infrastruktur er sammenknyttet på ulike måter. Jeg argumenterer at slike forestillinger ikke bare er knyttet til det imaginære, men til handlinger og avgjørelser. For eksempel er fremtidsforestillinger sentralt i planleggingen av Hordfast— blant annet ved at prosjektet planlegges for en firedoblet trafikkmengde sammenliknet med i dag. Mange har allerede ventet lenge på en fremtid med en avgjørelse om Hordfast. Prosjektet har vært snakket om siden omtrent 1990. Jeg viser hvordan temporaliteten til infrastrukturprosjekt blant annet blir påvirket av ytre omstendigheter, og hvordan disse bidrar til at fremtiden til prosjektet oppleves som usikker. Mens noen kan vente relativt upåvirket, får den utstrekke og usikre ventingen store konsekvenser for flere grunneiere innenfor planområdet. Gjennom etnografi viser jeg hvordan deres fremtidsforestillinger, aktiviteter og valgmuligheter blir innskrenket. I tillegg drøfter jeg hvordan vi kan forstå agens når personer befinner seg «i limbo». Når fremtiden til infrastrukturprosjektet er usikker kan det oppleves som særlig viktig å bruke ventetiden til å fremme sine synspunkt og fortellinger gjennom deltakelse. Jeg utforsker hvordan vi kan forstå deltakelse som forsøk på å forme narrativ. I tillegg drøfter jeg forventninger til- og opplevelser av invitert deltakelse. Flere av mine informanter forventet å ha påvirkningskraft gjennom sin deltakelse, men fortalte meg at «folkemøter er kun et spill for galleriet». Jeg belyser hvordan det kan anses å være et fravik mellom offentlige representasjoner av deltakelse og hvordan deltakelsesprosesser gjennomføres i praksis. I tillegg viser jeg hvordan personers forventninger til åpenhet og gjennomsiktighet, ikke samsvarer med deres opplevelser.

